

Index Rerum,

sacerdotē illata, legitur. 86.1.30
Opinio Doctorum, cui consuetudo adheret, præferenda est. 34.1.122
Opinio Doctorum communis, siue in lecturis, siue in tractatibus, vel consiliis, sequenda est per iudicem. 123.1.23
Opinio quæ plurimorum autoritate comprobatur, præsumitur verior. ibid. 24
 Nec ab ea recedendum in iudicando, & consulendo. ibid.
Opinionibus duabus contrariis aequè probabilibus, seu cõmunibus, iudex Ecclesiasticus potest quam maluerit, eligere. 123.1.26 etiam in foro conscientie. ibid. 27
Opponens exceptionem, seu articulos, petens illos admitti, si omittat appellare à processu ad vltiora, & postea instet pro admissione illorum à tacita vel expressa reiectione, an appellare poterit. 247.1.3
Oppositor, si declarerit esse vel non esse filium patrimonialē, aut alias personam legitimam, licet appellat in provisione curati. 311.2.67
Oppressus iudici iniuste volenti sententiam exequi de facto potest resistere, non obstante sua appellatione legitima. 25.1.85
 Etiam si expressè renuntiet recursum violentiæ, illi denegandum non est. 88.1.71
Oppressus ad obtinendam regiam provisionem iuris præsumptionem pro se habet, cum omnibus appellationibus regulariter deferendū sit. 89.2.86
Oppressus, qui ex actis diminutis semel obtinuit decretum contra se, scilicet vim non fieri, potest eis integris iterum recurrere; focus autem appellatus. 195.2.49
Afirmans in Senatu, acta esse integra, non auditur postea ex capite processus diminuti, volens noviter recurrere super eodem articulo. 196.1.54
 Ut iterum possit recurrere ad Senatum super eodem articulo ex capite processus non integri, debet de hoc constare notoriè, & evidenter ex actorum inspectione, aliter non auditur. ibid. 55
 Et quomodo consulatur ut hoc modo notoriè appareat. ibid.
Oppressus de iure naturali cõcessum ad propugnandam violentiam, supremorum inuocare potentiam. 26.2.88
Oppressus iuuare Rex debet ex officio & charitate. ibid.
Opus nouum nuntians an audiatur comparans in iudicio. 341.2.19
Opus edificatum post nuntiationem reuocatur per viam attentati. 343.2.39
Operis noui nuntiationis causa recipit appellationem suspensiuam. 342.2.32. & seq. contra vide 42. & seqq.
Operis noui nuntiatio celeritatē desiderat. 343.2.41
Operis noui nuntiatione spretā, quando quis agit patitur de iure principali, omiſſa via attentatio cessat attentatum, & appellationis prohibitio. 344.1.47
Operis noui factā nuntiatione qui edificat, attentat, & per attentatū demolitur edificium. 393.2.3
Operis noui nuntiatio habet vim inhibitionis. 394.1.5
Oratio indefinita negatiuè concepta habet significationem vniuersalem. 309.1.46
Ordinarium, in defectum superioris per eum admoniti, suos religiosos non visitantis, & corrigentis, potest visitare, an ob denegatam appellationem ab ordinario possint religiosi ad Senatum recurrere per viam violentiæ. 130.2.26. & 27
 Ordinaria intimata, an iudex Ecclesiasticus possit taxare expensas, in quibus reum condemnauit. 183.2.33
 Index Ecclesiasticus licet de rigore iuris non teneatur supersedere; tamen ex vrbantate ob decorem debitum tantæ maiestati, tenetur. ibid. 34
Ordo iuris non seruatur in notoriis, sed ordo est, ordinem non seruare. 91.2.107
 Ordo Prædicatorum fuit ante omnes Minorum approbatus. 361.2.33
 Ordo iudiciarius non requiritur super disputatione iuris. 494.2.51
 Ordinis præposteratio appellationem admittit. 492.1.32
 Ordinem iudiciarium seruare, nocere non potest. 312.2.74
 Ordinem executionis præposterans executor illam reddit appellabilem. 492.1.33

P

Pactum accedens vltra statutum, quo quis iam tenebatur, non mutat qualitatem vel naturam obligationis. 152.1.3
 Pactum inter partes, ne appellat in causa, intelligitur etiā prohibitio ad interlocutoria. 306.1.15
Palinodia pœna non potest exequi in absentem. 273.1.170
 Palinodiæ pœnâ clericus, sicut nec nobilis, non plebitur. ibid. 171
 Palinodiæ pœna est infamatoria. ibid. 172
Panis spiritalis quotidie assumendus, ut quotidie proficiat. 298.1.91
Parochiam aliquam quis ingredi non potest ad ali-quod officium diuinum exercendum sine licentia Rectoris. 365.1.75
Parochialis impetrationibus & aliis requiritur mētio specialis. 364.1.63
 in Parochialibus referuatis quatuor menses ordinatio assignantur ad significandum concursum Pontifici. 438.1.205
Parochus est de vniuersitate, & potest vti frui pascuis & nemoribus ciuitatis, sicut quilibet de vniuersitate. 18.2.59
 Præfertur clericis mercenariis, & capellanis. 362.2.46
 Potest surripere cruces, & alia processionalia tollere, religiosis processionaliter accedentibus ad suam parochiam pro tollēdo caduere eligentis sepulturam apud religiosos. 366.2.86
 Primus facit officium in Ecclesia dicēdo orationes, & intonandō primos versus. 367.1.87
 Præfertur quando defertur funus extra suam parochiam. ibid. 88
 An in præiudicium Ecclesiæ aut successorum possit amittere ius praelationis, eo vel non vtendo, vel consentiēdo renuntiare illi. ibid. 89
 Potest recuperare præcedentiam perditam per prædecessores. ibid. 91
 ad Parochum proprium pertinet portare cadaver eligentis sepulturam in alia Ecclesia. 365.2.76
 Parochi præferuntur etiam canonicis collegiatis. 367.1.88
 Possunt eorum successores contrauenire facto inualido antecessoris. ibid. 90
 Parochos inter quando sit locus præuentioni in futurando

& Verborum.

nerando corpus parochiani vtriusque. 367.2.95
 & quid si præuentione nulla sit, quomodo contro-uerſia diffiniatur. ibid. 96
Pars vna alternatiua declarat alteram. 109.2.284
Pars appellata, quæ contra se reportauit decretum in Senatu, vim fieri actis diminutis, non potest eis integris vltieris recurrere, & cur. 195.2.50
 de Parte quoad partem idem est quod de toto quoad totum. 307.1.25
Pater, seu dominus priuatus potest filium, seu famulum suum clericum de domo eicere ob eius pacem, & quietem, virtute potestatis politica. 108.2.278
 Patientia & tolerantia Romanorum PP. vel alterius Principis impedire potestis, inducit dispensationem & confirmationem. 382.1.48
 In iuribus incorporalibus idem operatur quod possessio in rebus corporalibus. 71.1.339
D. Paulus cuius populi Rom. nuncupatur, & cur. 18.2.60
 Auxilium postulat ad tribunal. 86.1.53
Peccator in mundo eidem periculo est suppositus, quo nauis in medio tempestatis. 297.1.30. & 81
Periculum instans non recipit dilationem, legem non admittit, & legem tribuit. 91.2.108
 Periculum vbi est in mora, appellatio non suspendit. 473.2.27 & receditur ad iuris regulis. ibid. 28
Persona occultatæ manifestatio non datur in regno Aragonum in causis spectantibus cognitionem Inquisitorum. 128.2.7
Petitorium intentare aliud, aliud verò possessorium iustificare cum titulo, vbi causæ natura ita postulat. 330.2.110
 Petitorium absorbens possessorium attenditur ad effectum appellandi. 334.1.143
Pia causa non prohibet appellationem de per se. 389.2.25
Pœna non transit in successorem, vel hæredem, sed tantum damnorum satisfactio de eo quod ad hæredem peruenit. 149.2.106
 Pœna apposta à iure iudici exequenti appellatione pendente, ut infligatur, debet expectari executione, & actus consummatio. 170.1.12
 Pœna corporalis quando venit in defectum pecuniariæ, an reus sit sub fideiussoribus relaxandus. 276.1.190. & seqq.
 Pœna relicta est arbitrio iudicis an captus sub fideiussoribus sit relaxandus. ibid. 2.193
 Pœna verberum, aut fustigationis an permittat relaxationem sub fideiussoribus. 277.2.201. & seq.
 Pœna dicta, de verguentia, est corporis afflictiuæ. 278.1.203
 Pœna mitræ; quam solet apponere iudex Ecclesiasticus, est corporis afflictiuæ. ibid. 204
 Perpetui carceris dicitur corporis afflictiuæ, & an de iure ciuili aut regio imponi possit. 278.1.205
 Carceris quibus casibus iure regio imponi possit. ibid. 2.206
 Quando imponitur sub fideiussoribus, reus non relaxatur. ibid. 207
 Candentis ferri apponenda ei qui secundò nupsit veniente vxore prima, relaxatur sub fideiussoribus. ibid. 208 & hæc pœna locum habet iure canonico. ibid. 209
 Suspensionis ab officio, seu beneficio, non admittit relaxationem sub fideiussoribus. 379.1.212
 Pœnam exilij esse corporis afflictiuam, qui teneant. 272.2.165

Quid iure regio & canonico seruandum, ibid. 166. & seq.
 Pœnarum inferio. 98.2.176
Pontifex vtramque potestatem, spiritualem & temporalem habet, primam absolutè, secundam in habitu & potentia. 17.1.55
 Cessante causa spiritali, non vitur potestate temporali contra regimen Regum & Principum temporalium. ibid. 56
 Potest in certis casibus ob aliquam iustam causam concedere laico priuilegium cognoscendi de personis Ecclesiasticis. 35.2.130. 141
 Pontifices ex Hispania oriundi, qui habuerunt scientiam cognitionis per viam violentiæ. 37.1.141
Possessio quæ consistit in facto, non transfertur ex sententia actualiter non executâ, cum non transeat dominium consistens in iure. 113.2.7
 Possessio alia est defuncti, alia hæredis, in quem licet omnia iura tranſeant, non tamen possessio. 150.1.109
 Possessio hæredis est noua possessio, & non continuata cum possessione defuncti. ibid.
 Possessio iurisdictionis tribunalis, Ecclesiæ, vniuersitatis & populi, non finitur morte possessoris, sed in successore continuatur, cum persona ficta possideat. ibid. 110
 Rerum Ecclesiæ non vacat mortuo prolato. ibid. 112. & 117
 Ecclesiæ in Ecclesiâ continuatur etiam mortuo prælato, & dicitur simul cum occupatore possidere, & esse in summariſſimo possessorio, nec attentat Ecclesiâ possidendo. ibid. 113
 Iuris patronatus competens alicui ratione dignitatis, villæ, castri, maioratus, aut Ecclesiæ, retinetur per ipsam dignitatem, villam, castrum, maioratum, aut Ecclesiam, etiam mortuo prælato, & administratore. ibid. 115
 Iuris præsentandi continuatur in successore dignitatis, castri, villæ, vel comitatus, seu maioratus, sine noua apprehensione. ibid. 2.116
 Data per executores non citato possessore dicitur intrusa. 416.1.70
 Possessionis causam quando absorbeat causa proprietatis, remissiuè. 328.2.91
Possessor nouus castri, villæ, seu maioratus, ratione cuius competit ius præsentandi, licet nunquam præsentauerit, potest præsentare. 150.2.16
Possessorium debet prius terminari, quàm petitorium. 224.1.172
 Venit accessorie ad causam proprietatis, vbi tractantur simul. 330.1.106
 Non dicitur mixtum, sed merum, quando titulus deducitur ad eius iustificationem. ibid. 2.109
Possidere qui potest ex pluribus causis, & iurari ex vtiliori. 72.1.348
Potentia cogendi ad actum, quamuis ad actum coactionis non sit deuentum, inducit coactionem. 152.2.9
 Potentia magis in effectu monstratur. 420.1.95
 Potentia causæ efficientis arguitur ex efficacia effectus. 422.1.109
Potentia tollendi violentias, & protectio vi oppressorum à Deo deriuata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus gradatim transfusa. 14.2.41
 Potestas non nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt. 14.2.42
 Potestas suprema Principum temporalium non recognoscen

Index Rerum,

cognoscendum superiorem in temporalibus, eorumque iurisdictione non datur eis à Pontifice. 16.
 1.47
 Ante aduentum Domini, summamque clauium potestatem traditam Pontifici, iurisdictione temporalis vigeat in Regibus data immediate à Deo. *ibid.* 48. mediate à populo. *ibid.*
 Potestas temporalis habet vt obiectum & finem, felicitatem humanam, h.e. iustitiam & felicitatem vite temporalis; & sic considerata, erit ab spirituali distincta, & separata. *ibid.* 2.53
 Secularis tenetur negare auxilium imploratum à iudice Ecclesiastico pro executione sententiae appellabilis, & à qua legitime appellatum est. 28.1.93
 & etiam si appellatio non sit admissa à superiore iudice Ecclesiastico, & de hoc constat seculari, dummodo de iure debet admitti. *ibid.* 94
 Potestas cognoscendi per viam violentiae est de regalibus, & referuatis Principi superiori in signum supremae potestatis. 29.1.97
 Potestas secularis solum tollit violentias per modum defensionis extraiudicialis & Christianae, non iudicialis, ideo nec incurrit censuras, nec aduersatur sacris canonibus. 57.1.243
 Regalis in tollenda violentia non se intromittit vt iudex, & cum iurisdictione, sed vt canonicum & legis minister. *ibid.* 244
 Potestas castigandi & iudicandi est auctoritas omnino infra secula Principis respectu subditorum. 84.2.26
 Potestatem supremam iurisdictionis, aut recursus in casibus violentiae, nullus siue secularis, siue Ecclesiasticus acquirere potest titulo donationis, aut praescriptionis aduersus Principes supremos. *ibid.* 37
 Potestate ordinaria & delegata vti quis simul potest. 426.1.132
 Potestates duae vbi simul reperiuntur in republ. Christiana, vnum corpus faciunt, subest tamen temporalis spirituali. 17.1.54
 Praecedunt digniores vbi non apparet de quasi possessione. 361.2.34
 Praecedunt Canonici regulares omnes monachos in sedendo, aut loquendo in publicis aut priuilegiatis actibus. *ibid.* 35
 Praecedunt quasi possessione cessante, confraternitates, quae prius sacris viis sunt, praefertur. 361.1.26. & seq. vide *Compositio*.
 Praecedunt cause & rationes apud quos videnda sunt, tam inter Ecclesiasticas personas, quam seculares, & de variis questionibus. 363.1.53
 Praeceptum impositum praetori, vt tali, & ratione officij, impositum est & successori, ita vt illud teneatur adimplere. 147.2.86
 Praeceptum inhibitorium de non soluendo factum debitori non valet, nisi pro rata, & concurrenti quantitate creditoris, & vltra partem crediti eius, in cuius fauorem praecceptum inhibitorium relaxatum est. 228.1.190
 Praecepta supremorum Senatorum obseruanda, ac si ab ipso Rege dimanarent. 85.2.45
 Praelatum aut scammum in Ecclesia mulier an & quando acquirere possit. 361.1.25
 Praelatio offerendi prius, vel recipiendi pacem, vel sedendi loco excellentiori, & aliorum spiritualium, de iure acquiri potest. 361.1.24
 Praelatum habet iam maiorem potestatem in religiosis, quam dominus in seculum. 129.2.12
 Non succedit tanquam Procurator, 150.1.114

Potest tacite, non expressè renuntiare appellationi. 166.2.97. & 99
 Praecedens semel vt iudex ad eum non appellatur, & cur. 441.2.235
 Praelati ante Episcopatum, & praelatarum possessionem iurant Regi fidelitatem. 36.1.134
 Praelati Religiosorum habent iurisdictionem ordinariam, non delegatam, in subditos. 129.1.11
 Non faciunt vim in exequendo, & cur. *ibid.* 14
 Tenentur Regi obseruare obedientiam, fidelitatem & reuerentiam. 107.2.269
 Praelatos Hispaniae, & alias personas Ecclesiasticas de consuetudine teneri ad iuramentum fidelitatis Regi praestandum in recognitionem domini, & capitis in temporalibus. 18.2.61
 Illud priuilegium Regibus Hispaniae à Ioanne P. XXII. concessum. *ibid.*
 Praeposteratio vitia actum & annullat. 238.2.12
 in Praescriptione iurisdictionis Principum, Pontificum, vel dominorum, scientia officialium eis praedudicatur, & sufficiens est, vt eis praedudicium cauetur. 36.2.140
 Praesumens verbum in lege positum, dolum praesupponit. 55.2.234
 Praesumio non porrigitur ad id, quod fieri non potest. 240.2.35
 Praxis hodierna tabellionum, y me obligo con vi persona y bienes, vnde ortum habuit. 270.2.148
 Praxis denuntiationis, & assignendi letrones, & cedulones Romanae Curiae, remissiuè. 390.1.15
 Principes secularis non potest legem promulgare circa personas Ecclesiasticas, aut res spirituales: secus in corroborationem iuris Canonici, & naturalis. 11.1.25
 Temporalis non recognoscens superiorem in temporalibus, tenetur ita ad protectionem clericorum, sicut laicorum. 18.1.57
 Supremus in temporalibus tenetur clericos ab oppressione & violentia eis facta à iudicibus Ecclesiasticis deniare, & cur. 20.1.70
 Princeps supremus iudex & conferuator subditorum dicitur. 21.1.77
 Temporalis supremus omni iure naturali, diuino & positivo, consuetudine item immemorabili tenetur personas Ecclesiasticas sibi subditas à violentiis protegere. 24.2.78
 In defectum iurisdictionis Ecclesiasticae suum tenetur praestare auxilium. 27.2.92
 Princeps an peccet negando auxilium violentiae, remissiuè. 28.1.95
 Princeps, siue Rex Hispaniarum habet facultatem praestandi Episcopatus, & beneficia consistorialia, quae alias erant Pontifici reseruata, & monasteria virorum, remissiuè. 36.1.135
 & percipiendi partem, seu tertiam decimarum. *ibid.* 136
 Princeps supremus dicitur tutor vasallorum quoad protectionem, remissiuè. 50.1.204
 Minister Ecclesiae dicitur, qui occasione recursus violentiae iniuriam tollit, & oppressos defendit. 56.2.238
 Iudicem apud quem, summo honore prosequitur, cum tractat ne eius iurisdictione pariat violentiam. *ibid.* 239
 Per cognitionem violentiae suum auxilium interponit iudici Ecclesiastico superiori contra inferiores usurpantes eius iurisdictionem in non deuoluendis iustis appellationibus. 57.1.242
 Cum vni praesidi rescribit, omnibus praesidibus rescripsisse intelligitur. 67.1.296
 Licet sit dominus vniuersalis quoad protectionem, & iurisdictionem, non tamen quoad dominium particularium, quod tollere nequit. 73.1.357
 In tollenda vi non debet excedere limites legitimae defensionis naturalis, sed cum moderamine inculpatae tutela. 82.1.8
 Concedens aliis dominis inferioribus iurisdictionem pleno iure, non intelligitur concessa potestas, & superioritas regio diademati inhaerens. 84.2.34
 A se non potest abdicare quod maiestati suae adheret. *ibid.* 35
 Non potest protegere vi oppressos, si de violentiis non habet notitiam. 86.2.58
 In causis necessitatis extra ordinem occurrit. 88.2.78. & 92.1.112
 Ex publica vtilitate potest in aliquo casu nouum genus probationis inducere, aliis etiam aliis licitis reprobatis. *ibid.* 113
 In tollenda vi iuris est minister, & sic non potest iudici adstringere vt reponat, quod secundum ius fecit. 115.1.24
 Quas causas delegare possit. 256.2.23
 Offenditur per delictum. 260.1.57
 Principis assertio, maxime in antiquis, probat etiam in praedudicium tertij. 11.2.27
 Eius voluntatis praesumitur, qualis est legis scripturae, & naturalis rationis. 116.1.37
 Principis à voluntate quae pendet, iudicantur impossibilia. 314.2.86
 Principi concessa violentiarum propulsatione, & vi oppressarum, & Ecclesiarum protectione naturalis, sibi intelliguntur concessa omnia ad id necessaria. 109.2.289
 Principi concessa facultate leuandi violentias, de vento seruire, si debitum non haberet exitum, & careret effectu. 110.2.296
 Principem Deus praefecit vt homines malos compescat, & bonos tueatur ab oppressis. 15.2.45
 Principem auxilium praebendo ex obruto, antequam sibi confiter de violentia, illam potius inferre, vique oppressum amplius afficere, & opprimere, & offendentem protegere. 90.2.97
 Principes temporales in principio non recognoscunt superiorem, omnia tam temporalia, quam spiritualia regebant. 16.1.49
 Tenentur ex officio impertiri brachium, auxilium, & protectionem personis Ecclesiasticis. 20.1.71
 Sunt tutores reipublicae. 21.1.76
 Principes Hispaniarum non vsi cognitione violentiarum, nisi in specie l. 36. tit. 5. reop. per tempus immemorabile non impediuntur, quin possint in aliis causis violentiae & oppressionis, vti citra immemorabilem, vt etiam consuetudo extendatur ad alios. 34.2.124
 Principes, quibus clericorum & Ecclesiarum defensio & protectio committitur, vltra defensionis legitimis modos ad iurisdictionem Ecclesiasticam non progrediuntur, ne penis & censuris Bullae in Cœna Domini inuoluantur. 51.1.209
 Principes Christiani ipso iure sunt protectores Ecclesiae, etsi speciatim à Pontifice illis tribuatur protectio alicuius loci, vel hospitalis, nec adquirunt iurisdictionem, nec ex tali protectione possunt inducere, aut probare superioritatem in tali hospitali, vel loco, & eius bonis. *ibid.* 210
 Principes seculares, nec eius Consiliarios nullus iudex Ecclesiasticus, nec Summus Pontifex vt excommunicatos habet per Bullam Cœnae Domini. 57.1.245
 Principes & Senatores si Pontifex haberet excommunicatos, illos vt pastor exhortaretur, & aliquando moueret vt desisterent ab excommunicatione & censuris, imò in contrarium suam voluntatem declarauit. 57.1.247
 Principes seculares in multis casibus habent potestatem super Ecclesiasticos. *ibid.* 2.51
 Principibus Christianis commendata à Deo, Sede Apostolica, & Rom. Pontificibus protectio clericorum & Ecclesiarum. 50.2.205
 Principale si non subsistat, precarium, conditio & alia necessaria euanescent. 240.2.37
 Principali concessio, concessum intelligitur quod venit ex natura actus, de quo dispositio loquitur. 110.1.294
 Principali concessio, censetur concessum quod venit consecutiue, & accessorie ad illud. *ibid.* 295
 Principali non subsistente, nec ea quae sequuntur locum habent. 164.2.77
 Priuilegium sponte concessum à Principe, ab illo reuocari potest. 153.1.38
 Concessum terrae, patriae & reipublicae simul & clericos comprehendit. 19.1.63
 Priuilegium laicorum clericis vile, praesumitur à Papa approbatum. 38.2.147
 Sedis Apostolicae emanatum in confirmationem cognitionis per viam violentiae, etsi postea reuocetur, iuri Regis nihil detrahit. 72.1.349
 Concessum à Sede Apostolica in comprobationem recursus Regij an possit ab eadem Sede reuocari. 72.2.354
 Concessum in fauorem Ecclesiae, non potest reuocari à Principe. *ibid.* 355
 Concessum à Pontifice, licet reuocetur, remanet Regi defensio vasallorum, & cognitio per viam violentiae extraiudicialis, cuius proprium officium est incommutabile. 73.1.356
 Concessum non subdito nec reuocari potest. *ibid.* 358
 Scholasticorum non propter Magistrum scholarum, sed propter ipsos scholasticos datum est. 135.1.53
 Exemptionis, si proueniat ab immemoriali, non admittat appellationem à visitatione. 466.2.60
 Priuilegij causa durante, ipsi durare debet. 155.1.54
 Priuilegij ita faciendi interpretatio, vt aliquid specialitatis contineat. 433.2.177 & vt aliquid addat iuris communis. *ibid.* 178
 Priuilegiis duobus concurrentibus, alio permissiuo, alio prohibitorio, quid attendendum. 319.2.5
 non Probans debet iure carere. 219.1.134
 Probatio plena requiritur in quocumque iudicio, etiam summario. 219.1.132. & seq.
 in Probationibus stat tota causa virtus. 219.2.139
 Procedere qui potuit extraiudicialiter, si partes iudicis semel assumat, an possit redire ad processum extraiudicalem. 420.2.97
 Qui summarie, si procedat via ordinaria, an possit redire ad summariam. *ibid.* 98. & 99
 Qui extraiudicialiter, si iudicialiter incipit, non potest variare. 421.1.101. & seq.
 Procedi vbi summarie debet, processus formandus est in forma iudiciali, & cur. 428.2.148
 Procedendi simul iudicialiter & extraiudicialiter facultate data, vel vna via electa, poterit rediri ad aliam. 426.2.135
 Procedendi vtraque potestate concessa per copulationem,

& Verborum.

rescripsisse intelligitur. 67.1.296
 Licet sit dominus vniuersalis quoad protectionem, & iurisdictionem, non tamen quoad dominium particularium, quod tollere nequit. 73.1.357
 In tollenda vi non debet excedere limites legitimae defensionis naturalis, sed cum moderamine inculpatae tutela. 82.1.8
 Concedens aliis dominis inferioribus iurisdictionem pleno iure, non intelligitur concessa potestas, & superioritas regio diademati inhaerens. 84.2.34
 A se non potest abdicare quod maiestati suae adheret. *ibid.* 35
 Non potest protegere vi oppressos, si de violentiis non habet notitiam. 86.2.58
 In causis necessitatis extra ordinem occurrit. 88.2.78. & 92.1.112
 Ex publica vtilitate potest in aliquo casu nouum genus probationis inducere, aliis etiam aliis licitis reprobatis. *ibid.* 113
 In tollenda vi iuris est minister, & sic non potest iudici adstringere vt reponat, quod secundum ius fecit. 115.1.24
 Quas causas delegare possit. 256.2.23
 Offenditur per delictum. 260.1.57
 Principis assertio, maxime in antiquis, probat etiam in praedudicium tertij. 11.2.27
 Eius voluntatis praesumitur, qualis est legis scripturae, & naturalis rationis. 116.1.37
 Principis à voluntate quae pendet, iudicantur impossibilia. 314.2.86
 Principi concessa violentiarum propulsatione, & vi oppressarum, & Ecclesiarum protectione naturalis, sibi intelliguntur concessa omnia ad id necessaria. 109.2.289
 Principi concessa facultate leuandi violentias, de vento seruire, si debitum non haberet exitum, & careret effectu. 110.2.296
 Principem Deus praefecit vt homines malos compescat, & bonos tueatur ab oppressis. 15.2.45
 Principem auxilium praebendo ex obruto, antequam sibi confiter de violentia, illam potius inferre, vique oppressum amplius afficere, & opprimere, & offendentem protegere. 90.2.97
 Principes temporales in principio non recognoscunt superiorem, omnia tam temporalia, quam spiritualia regebant. 16.1.49
 Tenentur ex officio impertiri brachium, auxilium, & protectionem personis Ecclesiasticis. 20.1.71
 Sunt tutores reipublicae. 21.1.76
 Principes Hispaniarum non vsi cognitione violentiarum, nisi in specie l. 36. tit. 5. reop. per tempus immemorabile non impediuntur, quin possint in aliis causis violentiae & oppressionis, vti citra immemorabilem, vt etiam consuetudo extendatur ad alios. 34.2.124
 Principes, quibus clericorum & Ecclesiarum defensio & protectio committitur, vltra defensionis legitimis modos ad iurisdictionem Ecclesiasticam non progrediuntur, ne penis & censuris Bullae in Cœna Domini inuoluantur. 51.1.209
 Principes Christiani ipso iure sunt protectores Ecclesiae, etsi speciatim à Pontifice illis tribuatur protectio alicuius loci, vel hospitalis, nec adquirunt iurisdictionem, nec ex tali protectione possunt inducere, aut probare superioritatem in tali hospitali, vel loco, & eius bonis. *ibid.* 210
 Principes seculares, nec eius Consiliarios nullus iudex Ecclesiasticus, nec Summus Pontifex vt excommunicatos habet per Bullam Cœnae Domini. 57.1.245
 Principes & Senatores si Pontifex haberet excommunicatos, illos vt pastor exhortaretur, & aliquando moueret vt desisterent ab excommunicatione & censuris, imò in contrarium suam voluntatem declarauit. 57.1.247
 Principes seculares in multis casibus habent potestatem super Ecclesiasticos. *ibid.* 2.51
 Principibus Christianis commendata à Deo, Sede Apostolica, & Rom. Pontificibus protectio clericorum & Ecclesiarum. 50.2.205
 Principale si non subsistat, precarium, conditio & alia necessaria euanescent. 240.2.37
 Principali concessio, concessum intelligitur quod venit ex natura actus, de quo dispositio loquitur. 110.1.294
 Principali concessio, censetur concessum quod venit consecutiue, & accessorie ad illud. *ibid.* 295
 Principali non subsistente, nec ea quae sequuntur locum habent. 164.2.77
 Priuilegium sponte concessum à Principe, ab illo reuocari potest. 153.1.38
 Concessum terrae, patriae & reipublicae simul & clericos comprehendit. 19.1.63
 Priuilegium laicorum clericis vile, praesumitur à Papa approbatum. 38.2.147
 Sedis Apostolicae emanatum in confirmationem cognitionis per viam violentiae, etsi postea reuocetur, iuri Regis nihil detrahit. 72.1.349
 Concessum à Sede Apostolica in comprobationem recursus Regij an possit ab eadem Sede reuocari. 72.2.354
 Concessum in fauorem Ecclesiae, non potest reuocari à Principe. *ibid.* 355
 Concessum à Pontifice, licet reuocetur, remanet Regi defensio vasallorum, & cognitio per viam violentiae extraiudicialis, cuius proprium officium est incommutabile. 73.1.356
 Concessum non subdito nec reuocari potest. *ibid.* 358
 Scholasticorum non propter Magistrum scholarum, sed propter ipsos scholasticos datum est. 135.1.53
 Exemptionis, si proueniat ab immemoriali, non admittat appellationem à visitatione. 466.2.60
 Priuilegij causa durante, ipsi durare debet. 155.1.54
 Priuilegij ita faciendi interpretatio, vt aliquid specialitatis contineat. 433.2.177 & vt aliquid addat iuris communis. *ibid.* 178
 Priuilegiis duobus concurrentibus, alio permissiuo, alio prohibitorio, quid attendendum. 319.2.5
 non Probans debet iure carere. 219.1.134
 Probatio plena requiritur in quocumque iudicio, etiam summario. 219.1.132. & seq.
 in Probationibus stat tota causa virtus. 219.2.139
 Procedere qui potuit extraiudicialiter, si partes iudicis semel assumat, an possit redire ad processum extraiudicalem. 420.2.97
 Qui summarie, si procedat via ordinaria, an possit redire ad summariam. *ibid.* 98. & 99
 Qui extraiudicialiter, si iudicialiter incipit, non potest variare. 421.1.101. & seq.
 Procedi vbi summarie debet, processus formandus est in forma iudiciali, & cur. 428.2.148
 Procedendi simul iudicialiter & extraiudicialiter facultate data, vel vna via electa, poterit rediri ad aliam. 426.2.135
 Procedendi vtraque potestate concessa per copulationem,

tionem, siue dysfunctionem, non potest eodem tempore procedere utraque simul. 423.2.109
Processiones publicæ quæ, & quæ particulares, & de materia prouisionum, remissiuæ. 369.2.112
 ad *Processiones* publicas omnes exempti etiam vocari accedere debent, nisi strictiore clausura viuentes. 368.2.102
 Etiam clerici seruientes in Ecclesiis Equitum Hierosolymitanorum. ibid.103
 Non regulares, qui absunt à ciuitate ultra dimidium miliare. ibid.104
 Non exempti qui sunt nullius diocesis, vel contra ciuitatem in loco habente plebem. 360.1.105
 Non regulares, ubi non accedendi consuetudinem habent legitimam. ibid.106
 Compelluntur clerici seculares, etiam exempti, si habent beneficium simplex in diocesi. ibid.107
 Quid in clericis nullum habentibus beneficium, sed officium in Ecclesiis. ibid.108
 Regulares an compelli possint per censuras & alias penas. ibid.109
 Alliciuntur & incitantur confraternitates laicorum, non tamen compelluntur, nisi teneantur ex voto. ibid.2.110
 Contraria opinio veteri. ibid.
 Accedere tantum potest ordinarius & compellere reliquos. ibid.111
 Ut religiosi compellantur accedere, debet fieri ex graui causa. ibid.113
Processus originalis non transmittitur vehi ad Senatum iubetur, vt breuitati consulatur & expensis. 91.1.104
Processus violentiæ statim, & sine dilatione, ante alios fori secularis inspicuntur. ibid.105
Processus est nullus, si iudex reiiciendo exceptionem oppositam, procedit ad alteriora sine causa cognitione super eadem exceptione. 208.2.33. & seqq.
Processus in fauorem eius, cui à lege vita, vel mortua denegatur audientia, est nullus ipso iure. 339.2.3. & seq.
Processus iudicialis & extraiudicialis innicem repugnant. 423.2.117
Processus totus vnum dicitur continens, etiam si plures contineat articulos. ibid.118
Processus iudicis à quo, pendente appellatione à tacita vel expressa, pendet à futuro euentu. 485.2.26
 Gestus tempore, quo iudex debet conuincere, nullus est ipso iure. 493.2.44
Processus originalis exportatio ad Senatum, & in de instructio & informatio, est actus extraiudicialis. 90.2.98
Processus inspectio in Senatu suspenditur, durante termino prouisionis regiæ, donec pars certiorata veniat intra illum, vel legitimum procuratorem mittat. 95.1.143
 Suspenditur quousque pars querelata veniat durante termino prouisionis, quo transacto, parte appellante presente, & instante inspicitur processus, si sit tractatus. ibid.144
Processus inspectio non suspendi ob denegatam absolutionem, verius defenditur. 96.2.155
Processus originalis exportatio ad Senatum, fit ad eius instructionem. 180.1.6
Processus remissio ad Senatum nullatenus adaptatur naturæ relationis factæ per inferiorum Principi. 184.2.42

Processum originale, ad effectum cognoscendi de violentia, posse ad se exportari facere Principem. 90.2.96
Processum extraiudicalem qui iniustum dixerit, aliunde tenetur verificari. 408.2.17
Procurator an possit recurrere ad Principem pro tollenda violentia virtute mandati generalis ad illam causam, quæ est clausula, vt queat adire Cancellarias, &c. pro postulandis quibusvis prouisionibus. 61.2.280
 Non potest renuntiare appellationi sine speciali mandato ad renuntiandum. 167.1.99. limita. ibid.100
Procurator appellans, si compareat eorum iudice à quo, petens post appellationem id ex quo renuntiatio inducitur, domino praeiudicat, & appellationi videtur tacite renuntiasse. ibid.2.104
Procuratori presentem vel alij facta sententia intimatione, currunt & domino 10. dies ad appellandum. 244.1.68
Procuratore negligente in appellando, restituitur dominus in integrum, si procurator non sit soluendo. 244.1.69. & 70
 & ipsi domino tunc currit tempus à die notitiæ. ibid.
Prohibitio appellationis in possessorio, &c. est limitatio regulæ, & per admissionem in ea in dubio redimus ad eandem regulam. 124.1.34
 Prohibitio compromittendi super causa, intelligitur super principali, non super articulis incidentibus. 305.1.7
 Prohibito aliquo, prohibentur omnia, per que peruenitur ad illud. 331.116
 Prohibitum fieri principaliter, non potest fieri per viam conditionis. 238.1.12
Promissio de profuturo est aliud, aliud ipsa professio. 274.1.5
 Promissio de vendendo obligat de futuro ad venditionem faciendam. 249.1.23
Pronuntiatio de torquendo reo est interlocutoria. 215.2.98
 Continet tamen damnum irreparabile, & ab ea appellatur, & tali appellationi non deferens iudex vim facere, declarat Senatus. ibid.59. & seq.
Protectio vi oppressorum à Deo deriuata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus quod alia transfusa. 14.2.41
Protectio & regimen vnum iudicatur indissolubile, quæ à Rege tolli non potest, nec à regimine separari. 84.1.29
Protectio est obiectum, & regni causa finalis. ibid.31
Protectio vasallorum à violentiis est de regalibus Regi competens in signum potestatis supremæ. ibid.32
Protectio commendatà per Pontificem, aut alium Principem circa aliquid, non videtur in eo concessa iurisdictione, sed solum defensione ab oppressoribus. 50.2.206
Protestatio violentiæ exprimitur in appellatione ab Ecclesiastico ad eius terrorem & trepidationem, & ad appellantis animi declarationem, & ex superabundanti, non de necessitate. 88.1.71
Prouisio ordinaria oblati violentiæ querelà, statim expeditur illa inserta, & quid continet. 89.1.81
 Solà & simpliciter querelà expeditur. ibid.82
 Non arctat ad deferendum, sed est exhortatoria, & monitoria, qua suscitatur iudex ad de nouo se informandum de naturâ appellationis. ibid.83

Prouisio

Prouisio prima ordinaria monitoria vt index à violentia desistat, nullum illi praeiudicium infert, sed eius libertati relinquit. 89.2.85
Prouisio ordinaria potius dici potest iuris exhortatio. ibid.86
Prouisio ord. cuiusque cognitio, & processus missio non est præcisâ, sed causatiua. ibid.2.90
 Cùm nõ sit arctatoria, sed prouocatoria, licet ad solum partis libellum expediatur: tamen ad effectum adstringendi iudicem vt desistat à violentia per rei euidentiam, notoriè constare debet. 90.1.95
Prouisio de reuogo ad absoluendum vbi fit periculum, quando & quomodo concedenda. 98.1.174
 Quando simulata negatione absolutionis denegatur, & in processus inspectionem deueniat Senatus. ibid.2.178
Prouisio de reuogo alia expediti solet, quando semel absolutionis lapsus est terminus ante actotum inspectionem, & articuli violentiæ terminationem. ibid.179
Prouisio de autos dimittuntur, quando concedatur cum termino, & expensarum multa, nisi adducantur intra illum. 106.2.255
Prouisio regia, si sub repositione comprehenderet licitè gesta per iudicem Ecclesiasticum, vinculum iniquitatis, non præsidium innocentie diceretur. 115.2.32
Prouisio de autos dimittuntur quando inspicitur, processus petitur, vel in causa proxima est inspiciendi, quando fit referuanda eidem inspectioni. 118.1.13
Prouisio denegatur, si ex inspectione processus conspiciatur, vel non deficiere, vel defecere non essentialia ad articulum violentiæ, & proceditur ad eius decretum. ibid.14
Prouisio de autos dimittuntur quando concedatur cum termino limitato & expensis aduersario præstantis, casu quo non defecerint alia acta. 119.1.15
 Conceditur postulanti, quando inspecto processu detegitur, defecere appellationem, & simul datur decretum processum non venire per ordinem. ibid.2.16
Prouisio regalis Senatus in causa violentiæ directæ iudici comprehendit successorem non nominatam in ea. 150.2.119
 Eâ ipsi intrinatâ tenetur reponere, aliâ secunda iussio, vulgo *sobre carta*, contra eum decernitur. ibid.120
Prouisio regia, & eius decretum, non comprehendit in repositione nisi attentata iniuste facta. 285.2.264
Prouisio extraiudicialis beneficij non est interlocutoria, sed pro interlocutoria habetur. 407.1.4
 Parochialis iuxta formam Trid. non est iudicialis, sed extraiudicialis. ibid.207
Prouisio vbi extraiudicialiter fit, collator non tenetur comparere testes, nec processum formare, nec illum publicare, sed extraiudicialiter animum suum informat. ibid.9
Prouisio extraiudicialis non requirit alicuius citationem. ibid.10
Prouisio beneficij, cuiusque collatio, electio, presentatio, institutio, extraiudicialiter facta, fieri potest die feriato, secus si iudicialiter. 410.1.29
 Facta seruata suâ primæuâ naturâ non recipit appellationem. ibid.2.33
Prouisio beneficij iudicialis fit cum contradicatore legitimo, & requiritur pronuntiatio diffinitiva. ibid.34

Extraiudicialis qualiter per contradicatorem redatur iudicialis. 417.1.73
Prouisio beneficij à quo tempore per appositionem incipiat esse iudicialis. 417.1.81
 An facta sit iudicialiter, vel extraiudicialiter, prae oculis Rota habet, ad admittendam vel denegandam appellationem. 430.2.159. & seq.
Prouisio parochialis quoquo modo facta, non suspenditur per appellationem. 232.2.167
 Non suspenditur per sententiam iudicalem, qua declaratur ius patronatus. 433.1.168
 Parochiali multæ assignantur specialitates ratione periculi animatum. ibid.171
Prouisio si est extraiudicialis, omnes eius articuli extraiudiciales sunt. 435.1.189
Prouisio parochialis nulliter facta suspenditur per appellationem, & idem in beneficiis simplicibus. 438.2.209
Prouisio ordinariæ si iudex neutram partem adimpleat, secunda iussio (dicta *sobre carta*) expeditur. 93.1.124
Prouisio intimatio facta parti, non est citatio, sed certioratio, non arctans ad comparendum, & cur. 94.1.130
Prouisio extraiudicialis & processus iniustitiam probare difficile est. 408.2.116
Prouisio ordinariæ satisfaciunt iudex per solam delationem appellationis absque repositione, vbi quid reponendum non est, secus si ad sit attentatum. 90.1.93
Prouisio regiæ inserto decreto violentiæ intimatæ tenetur iudex libenter deserre, & reponere. 107.2.263
 Inserto decreto conditionali iudex obtemperet, cui licebit alterum ex alternatiuis eligere. ibid.264
Prouisio secundæ, dictæ *sobre carta*, si iudex non pareat, tertia expeditur, vt si adhuc sit contumax, compareat in Senatu, & proceditur vsque ad eius temporalitatem & originis amissionem. 107.2.266
Prouisio regiæ quoties iudex non satisfecerit cum effectu, integrè reponendo, semper in Senatu secunda iussio, h. e. *sobre carta*, conceditur. 117.1.51
 Non satisfiet per solam delationem appellationis, si quid est attentatum; secus si nihil attentatum fuerit, & cur. 172.1.27
 ad *Prouisionem de reuogo* expediendam quid Senatores maximè moueat, & Ecclesiam. 98.2.176
Prouisionem regiam ab vno tribunali legitime cognoscente de violentia, vt intimetur iudici postea degenti in districtu alterius, tutius erit presentare in altero tribunali. 125.2.8
Prouisionem factam esse iudicialiter, cognoscitur, quando adest concursus oppositorum formantium inter se contradictionem. 417.2.78
Prouisionem & collationem parochialis si aliqua de causa ordinarius non fuerit executus, poterit superior de appellationis causa cogniturus suam sententiam exequi, licet in contradicatore iudicio lata sit. 434.2.186
Prouisione ordinaria intimata iudici Ecclesiastico si deferre recuset, secundum eius partem conditionaliter sibi appositam adimplebit. 89.2.88
Prouisione ordinariæ assignatur breuis terminus iudicij, & tabellioni ad mittendam processum, & quod certioretur pars aduersa de actotum exportatione, vt intra illum terminum in Senatu compareat, si sibi visum fuerit, ad informandum, &c. 94.1.129
 Prouisione

Index Rerum,

- Prouisione ordinaria intimata parti appellata, si transacto termino querelans sit absens, & secum habeat ordinariam, quomodo ei consularur, vt sit securus. 95.2.145 & quomodo ei hoc casu interim sint reficienda expensae, ab aduersario praestanda. *ibid.* 146
- de Prouisione ordinaria iudex Ecclesiasticus rogatur a Senatu, vt per terminum 60. dierum absoluat excommunicatos, interim dum articulus violentiae decernitur. *ibid.* 149
- Prouisione intimata parti appellata, vltra terminum comparens, & reperiens absentem querelantem, quando possit petere expensarum reficiationem. 106.2.256
- Prouisione regia intimata, an iudex Ecclesiasticus possit taxare expensas contentas in sententia, a qua est appellatum. 116.1.41
- Ea intimata iudici Ecclesiastico in alio districtu, non obtemperanti, vbi petenda est secunda, & tertia iussio, ac pena comminata temporali-
tatum exequenda. 125.2.9
- in Prouisione extrajudiciali conferens non vt iudex, sed vt persona priuata procedit. 408.2.18
- in Prouisione beneficii iudicialiter proceditur vel ex voluntate collatoris, vel ex iuris necessitate, prout natura negotij postulat. 410.2.35. & seq.
- in Prouisione beneficii quibus casibus iudex teneatur partes iudicis assumere. 411.2.39.40.44.48. 49.51.55. & 57
- in Prouisione tunc iudicialiter processisse cognoscitur, quando collator facit actum, qui a priuato fieri non potest, sed a iudice tanquam iudice. 419.1.86
- in Prouisione beneficii praec oculis debet habere iudex Clem. saepe. de V. S. ibi de natura clausularum, summarie, simpliciter, &c. 428.1.144. & seq.
- Prouisionibus & mandatis regis tenentur obedire clerici, & praelati Ecclesiastici. 107.2.267
- Prouisionibus mediantibus Rex interponit auxilium, & nudam defensionem ad eleuandam vim. 108.1.273
- Prouisionibus regis si iudex Ecclesiasticus adeo est rebellis, vt non obtemperet, potest Rex illi iubere, vt a suis regnis exeat, & in amissionem originis, & temporalitatu condemnare. *ibid.* 274
- Idque in omnibus ditionibus Christianae religionis praticari, testantur Doctores citati. *ibid.* 275
- Vide Intimatia.
- Prouisus ad parochialem non est amouendus a possessione, etiam si iudex appellationis contrariam ferat sententiam, donec contra illum tres sint conformes. 437.1.201
- Prouisio interlocutoria facta a iudice a quo, irrita & annullat processum per iudicem ad quem medio tempore factum. 159.1.20
- Publicatio attestacionum interlocutoria est. 221.1.156
- Respectu partis dicitur de ordine iustitiae, non de ordine substantiali iudicij. 222.1.159
- Pupillus non potest carcerari pro debito. 262.2.80
- Pupillo, cui superuenit furor, non est dandus curator. 321.2.32
- Q**ualitas, qua fundatur iurisdicchio, in primis apparere debet. 87.2.67
- Qualitas rei inhaerens cum ea transit quocumque vadat. 134.2.52
- Qualitas non potest esse sine subiecto. 243.1.54
- Qualitas quae defert iurisd. ante omnia discuti & probari debet. 258.2.43. & seq.
- Vide Iurisdicchio.
- Qualitas potentior praeponderat. 320.1.11
- Qualitas adueniens enti, reponit illud in diuersam naturam. *ibid.* 16
- Qualitas formam ostendit. *ibid.* 2.17
- Qualitas naturalis & accidentalis vbi concurrunt, haec trahitur ab altera. 321.2.31
- Qualitas contraria vbi concurrunt, an attendatur potius permissiua, quam prohibitiua. 322.1.38
- Et quid si concurrant in diuersis subiectis. *ibid.* 39
- Qualitas negatiua appellationis & permissiua vbi sunt complicatae, esse in vtraque admittendam qui censent. *ibid.* 2.42
- Vbi concurrunt circa idem inseparabile, in totum denegatur appellatio. 323.1.45 circa eandem concurrentiam vide plura 46. & seq. vsque ad 52
- Qualitas vtraque, prohibitiua & permissiua, appellationis operatur in suo capitulo sententia diuerso. 327.1.66
- Qualitas fauorabilis & odiosa si concurrant circa separabilia, vnaquaeque suum effectum operatur. *ibid.* 67
- Qualitas appellationis apposita conditionaliter ad aliam, diuersa dicitur. 333.2.138
- Qualitas, quae ob defectum conditionis sola remanet in sententia, attrahitur quoad prohibitionem, vel admissionem appellationis. 334.1.142
- Qualitas extra sententiam attenditur, quando lata sit simpliciter super remedio possessorio habente indiuisibiliter causam proprietatis annexa. 336.1.158
- Qualitas sententiae non attenditur quando appellatio semel fuit facta appellabilis. *ibid.* 161
- Qualitas attribuens iurisdictionem prius apparere debet. 381.2.68
- Qualitas iurisdictionis sufficit quod in libello deducatur ad tribuendum iurisdictionis exercitium. *ibid.* 69
- Qualitas virtus est, rei naturam immutare. 320.1.14
- Eamque in diuersam speciem conuertit. *ibid.* 15
- Qualitatis diuersitas seu mixtura circa admittibilitatem appellationis apposita in libello non attenditur, sed in sententia. 335.2.155
- Qualitatem iurisdictionis non sufficit deducere in libello, etiam quoad eius exercitium, si sit negata a principio. 382.1.70
- Qualitate priore apposita conditionaliter in sententia non purificata, sola secunda remanet in sententia, quae sola attenditur. 333.2.139
- Qualitates diuersae appositae in sententia operatur vna post alteram diuersis temporibus & respectibus, attenduntur. 334.2.144
- Qualitatum diuersitas prohibitiua & permissiua appellationis si concurrat circa principale & accessorium, attenditur causa principalis, a qua regulatur accessorium. 329.2.101
- Qualitatum diuersitate concurrente circa diuersas personas, operatur vnaquaeque iuxta suam naturam. 332.2.131
- Concurrente successiue, quae sit attendenda. *ibid.* 132
- Querela de anno de legos, quae. 8.2.3
- Querela violentiae non est accusatoria concludens in poena aut castigatione, sed certioratio querimonialis, concludens in protectione naturali. 86.1.54
- Querela supponit iudicem, quereonia autem priuatam personam. *ibid.* 55
- Querela

& Verborum.

- Querela omnis dicitur remedium extraordinarium, & nomen commune. *ibid.* 56
- Querela violentiae proposita, & eius ordinaria expedita ante grauamen a iudice Ecclesiastico illatum (iuste tamen timeatur) susinetur. 88.2.75
- Quomodo concipienda, quando iudex detulit, ante tamen, vel post attentauit, & noluit reponere. 176.2.61
- Remedia duo mirabilia, ibi & 62
- Querela ad Principem pendente pro tollenda iniustitia, iurisdicchio inferioris non suspenditur quominus procedat ad executionem. 181.1.14
- Querela & actio nullitatis a pari procedunt, & neutra suspendit executionem sententiae. *ibid.* 15
- Querela tenor ob non delatam appellationem legitimum. 87.1.63
- Querelans de violentia si malitiose nolit vt prouisione ordinaria, misericordie consulatur aduersario comparenti per aliam prouisionem, & quid contineat. 95.2.247
- Quicumque dictio est apta comprehendere omnes casus, etiam expressis maiores. 383.2.86
- Quo modo includit ea quae aliis non comprehenduntur. 384.1.87
- R**atificatio appellationis emissae per falsum procuratorem dicitur fieri intra 10. dies. 244.1.67
- Ratio reddenda ordinario administrationis rei pia, etiam si in fundatione prohibeatur expressae. 386.2.3
- Reddenda coram proprio Episcopo. 387.2.7
- Ratio eadem quando est in pluribus casibus, a pari modo decidendi sunt. 389.2.26
- Etiam in dispositione odiosa & poenali. *ibid.* 27
- Rationis reddendae sententia contra administrationem mere interlocutoria est. 386.2.4
- Vtrique parti & communis & fauorabilis est. 389.1.22
- Excludit appellationem, si appareat illum administratorem fuisse, alias non. 390.2.34
- Rationis reddendae sententia, qua tutor, seu alius administrator condemnatur, non suspenditur per appellationem. 392.1.45
- ad Rationem reddendam si ex fundatione, aut consuetudine aliqui sint deputati rei pia, adhibetur etiam ordinarius. 386.2.2
- Rationem non reddentes debito tempore lex odio habet. 387.2.10
- Rationem administrationis suae reddere tenetur administrator siue necessarius, siue voluntarius, siue a iure, siue a iudice, vel homine constitutus, & etiam sine mandato. 388.1.14
- Etiam summus Pontifex si sit administrator, *ibid.* 15
- Rationem reddere qui de iure non tenentur, si ante tempus compellantur, possunt appellare suspensiuae. 391.1.36
- Rationes & calculationes si transeant in contractum, executionem habent, sicut ceteri contractus. *ibid.* 1.38
- Rationes & computa priuata, si pars coram iudice non recognoscatur, & appellet, erit deferendum. *ibid.* 40
- Et quid in computationibus rei pia, etiam priuatis. *ibid.* 41
- Rationum calculatio & computatio postquam calculatores sua dederunt vota, priuatum tamen, an Salgado de protecl. Reg. Tom. 1.
- appellatio suspendatur ante partium recognitionem, & approbationem coram iudice. 391.1.37
- Rationum computa, h. e. el final alcance, quomodo sint coram iudice recognoscenda per debitorem. *ibid.* 2.39
- Receptio testium parte non opponente valet post publicationem. 222.1.162
- Recognitio scripturae priuatae coram Notario seu Alguazello de commissione iudicis dicitur confessio in iudicio, quae executionem meretur. 245.2.82. & seq.
- Recommendatus per Pofificem non dicitur exemptus a iurisdictione suorum iudicum, nec subesse iurisdictioni protectoris. 50.2.207
- Rector in propria Ecclesia, veluti in propria domo, Imperator & Rex dicitur. 363.2.56
- In sua parochiali Praelatus dicitur. 364.1.60
- Et tantam habet potestatem, quantam Praelatus collegiatae cum Capitulo. *ibid.* 61
- Non praefertur Capitulo cathedralis. *ibid.* 64
- Cum capa & cruce praest in exportando caduere in Ecclesiam religiosorum, in qua elegit sepulturam, & in monasterij porta vltimum vale a paroco accipit. 366.1.79
- Rector vel alter qui deserit stolam in tumultandis defunctis, praefertur aliis. *ibid.* 2.83
- Rectoris substitutus deferens stolam in tumultandis cadaueribus praefertur aliis. *ibid.* 84
- Rectores Ecclesiae parochialis omnibus indistincte praefertur in sua Ecclesia in iis, quae suum munus attinent, cessante consuetudine. 363.1.54
- Praefertur canonicis collegiatae accedentibus processionaliter ad parochiam certis diebus. *ibid.* 2.55
- Recurrere ad Regem pro protectione violentiae Concilium Toleranum permittit. 86.1.51
- Recurrere ad Senatum posse appellantem, etiam si appellatio delata sit, dummodo ea non obstante iudex innouet circa intellectum l. 36. tit. 5. lib. 2. recop. 233.2.243. & seq.
- Recurfus ad Regem seu Senatores regios pro euertendis violentiis ab Ecclesiasticis iudicibus extortitis, triplex. 82.1
- Pro retentione Bullarum Apostolicarum in derogationem patronatus regij, seu laicorum, & naturalitatis iuris, ab exteris seu naturalibus impetratarum, fit. *ibid.* 2
- Quoties Ecclesiasticus de laico, & causa profana vult cognoscere, decernitur. *ibid.* 3
- Fit quoties iudex Ecclesiasticus vim fieri proponitur, non deferens iultu & legitime appellationi. 91.5.6
- Pro tollenda violentia a nemine impediri potest, & cur. 25.2.83
- Auxilium charitatum dicitur. *ibid.* 84
- Ad suprema tribunalia pro tollenda violentia maxima vtilitate nicitur, vt demonstrat experientia. 31.1.105
- Recurfus violentiae iuribus regis fundatus. 33.1.118
- Omni iuri consonans est. *ibid.* 119
- Ex immemoriali tempore indubitabilis efficitur. 34.1.122
- Pluribus Rotae decisionibus approbatus est. 37.1.142, 143, 144, & 52.2.220. & seq.
- Probatu Pontifice. 38.1.145
- Non damnosa libertati Ecclesiasticae, sed vtilis dicitur. *ibid.* 2.146
- Non ratione formae, nec etiam materice iurisdictionem desiderat. 50.1.202
- Recur

Index Rerum,

- Recurfus ad Regem, & eius tribunalia, per viam violentiæ, virtualiter approbatur in Bulla Cœnæ Domini. 56.1.235
 Quare sit inductus. ibid. 236
 Ut tollatur, an expediri possit excommunicatione, remissive. 57.2.249
 Etiam patere aliquid iuris dubium, stante communi Doctorum receptissima & visitata sententia, sine dubio vitandus est, etiam stante alia communi in contrarium, cum recurfus fauceat consuetudo. ibid. 253
 Recursus ad Regem, & sententia repositio iudicis Ecclesiastici probant attentatum coram superiore. 63.1.284
 Pro tollenda violentia ab Ecclesiasticis iudicibus illata habetur ad suprema tribunalia regni. 85.2.46
 Recursus violentiæ in decretis laicorum non requirit appellationem aut protestationem, & cur. 82.2.69
 Pro delatione appellationis à sententia non intimata extunc eius scientiam arguit. 88.2.74
 Adhibitus ante grauumen, & sententiam latam, non arguet notitiam eius, ut currat tempus ad appellandum. 89.1.80
 Recursus ad Regem est actus extraiudicialis. 96.1.153
 Est summus gradus defensionis naturalis. 97.2.166
 Limitatus est ad solam violentiam, quam adesse est impossibile, ubi iure proceditur. 115.2.25
 Non potest plus operari, quam inhibito canonica à superiori emanata. ibid. 26
 Nunquam causat attentatum. ibid. 27
 Dirigitur ad iuuenem iurisdictionis superioris, ut nihil in eius præiudicium interim contra ius fiat. ibid. 28
 Est favorabilis omnino, & omni iure permissus, sub limitibus defensionis naturalis contentus. 124.1.36
 Vergit in utilitatem vtriusque reipubl. & iurisdictionis Ecclesiasticæ. ibid. 37
 An denegetur in denegata delatione appellationis ab actibus negatiuis. 169.2.4
 Ut locum habeat, solam negatam delationem legitimæ appellationis sufficere absque executione, vtrius ostenditur. 170.1.9
 Non est introductus ad imponendam pœnam iudicij Ecclesiastico vim inferenti. ibid. 2.13
 Ut locum habeat, solus timor futuræ executionis, ubi denegatur delatio legitimæ appellationis, sufficit. 171.2.23
 Non solum est inductus in fauorem vi oppressi, sed iurisdictionis Ecclesiasticæ superioris, ne eius autoritas vilipendatur. 172.1.29
 Habet locum in actibus negatiuis, ubi non datur executio, sed sufficit sola legitimæ appellationis denegata delatio. 173.1.33
 Si conceditur in non delatis appellationibus ab actibus affirmatiuis, quia timetur executio multo magis est concedendus in actibus negatiuis, quia illam secum trahunt. ibid. 2.40
 Si per solam delationem negatam datur ob timorem attentati, multo magis in ipso attentato, & executione subsecuta. 176.1.58
 Duo copulata iubet iudici faciendâ, deferre & reponere, & sic requirit concursum copulatum. ibid. 2.60
 Recursus ad Regem, & supplicatio à pari procedunt, & pariter in vtroque non suspenditur iurisdictione, sed licet exequitur. 180.1.12
 Quando provenit ex suprema iurisdictione, si non suspendit iurisdictionem inferioris; ergo multo minus quando extraiudicialiter protegit per viam defensionis naturalis. 181.1.13
 Recursus ad Principem non censetur prohibitus, ubi prohibetur appellatio. ibid. 16
 Recursus pro tollenda violentia est quid districtum, & omnino separatam à iustitia causæ principalis. ibid. 17
 Recursus ad Regem totus est extraiudicialis, absque spe ut aliqua via possit fieri iudicialis. ibid. 2.20
 Non est articulus præiudicialis causæ principalis, sed favorabilis ad eius faciliorem expeditionem. 184.1.41
 Recursus ad Regem super iniustitia, sui primæ natura non attentat, nec facit litem. ibid. 2.45
 Recursus violentiæ quomodolibet varietur, etiam per intimationem ordinariæ (quæ non est citatio) nullatenus potest effici iudicialis. ibid. 48
 Recursus ad Regem ob iniustitiam fundatur in circumventionem aduersarij, recursus verò violentiæ in vi oppressionis iudicis. 185.1.52
 Ille reuidetur ex nouis productionibus, & actis nouiter deductis; hic verò ex eorumdem inspectione duntaxat, nullis alijs admittis. ibid. 53
 Ille licet citatione secuta, efficitur iudicialis: hic tamen nihil vnquam iudicialitatis recipit, nec potest. ibid. 54
 Ille provenit ex potentia supremæ iurisdictionis, hic ex potestate politica, & œconomica absque vestigio iurisdictionis. ibid. 55
 Ille proponendus est intra terminum ad appellandum (iuxta vnam opinionem) hic nullo termino circumscriptus reperitur. 185.2.56
 Recursus ad Regem conseruatio pro tollenda violentia à iudicibus Ecclesiasticis volentibus in contentum appellationis ad summum Pontificem interpositæ, sententiam indebitè exequi, Pontificis maxime interesse. 28.1.86
 Recursus regij fundamentum quod. 82.2.10
 Eius fundamentum deficit, ubi appellatio deficit, & cur. 87.2.65
 Eius finis & intentio cessat, deficiente appellatione. ibid. 66
 Illius finis quis. 99.2.186 & 170.2.14
 Recursus naturam alterari per citationem, & cur. 184.2.47
 Recursus regio, & defensionis naturali contraria omnia procedunt in iudice seculari volenti iudicialiter cognoscere: non tamen in Principe protegente subditos vi oppressos. 69.2.324
 Recursus regium per viam violentiæ, nec Principes temporales comprehendendi in censuris Bullæ Cœnæ Domini, restantur plurimi Theologi & Iuristæ. 57.1.248
 Recursus ad iudices laicos ad nudam defensionem suæ possessionis Rota semper approbavit. 58.2.261
 Recursus per viam appellationis ad Regem iustissimè Rota damnauit, & eo vtem excommunicatum declarat. 59.2.267 & seq.
 Recursus ad Regem præsumi factum ad eius instantiam, qui habet interesse in causa. 61.2.279, 283, 285
 Recursus ad Regem pro defendenda propria possessione Rota non damnat. 62.1.281
 Recursus ad Regem nunquam permisit Rotam tanquam

& Verborum.

- quam ad iudicem, ad effectum obtinendi inhibitiones, sed tanquam priuatum & potentem. ibid. 282
 Recursus regium si alieno priuilegio iustificamus, cur non melius cum fama proprii. 71.1.346
 Recursus ad Imper. Ludouicum habuit clericus, querimoniam proponendo de Leone Papa. 86.1.52
 Recursus denegare in actibus negatiuis, ubi appellatio sui natura vtrunque habet effectum, foret absurdum. 173.1.37
 ad Recursum inuocandum sufficit solus timor attentati, nec simul executionem Doctores omnes requirunt. 175.2.93
 Recursus violentiarum sublato, magnæ calamitates Regibus insurgunt. 40.1.155
 Recursus ad Regem si quis vteretur per viam appellationis, Senatores statim remitterent causam ad iudicem Ecclesiasticum absque violentiæ cognitione. 60.1.269
 Recursus ad Regem reprobaro, quod murato ordine, & illicitè fuisset aliquis vnus, non inde rectè inferitur quod omnis recursus pro tollenda violentia per Ecclesiasticum sit iniustus. ibidem. 2.276
 de Recursu per viam violentiæ tractantes ferè omnes testantur de fama priuilegij. 71.2.844
 Recursus ad Regem pendente, iudicem non posse procedere ad executionem sententiæ, qui tenent. 179.2.411 & 44
 Quod maxime procedit, quando recursus intimatus est parti. 180.1.5 & 44
 Eo pendente, & intimata ordinariâ, gesta non esse nulla, nec attentata quæ gerit iudex Ecclesiasticus, vteremur & receptiorem opinionem esse clarè ostenditur. ibid. 2.10 & 44
 Recursus pendente ad iudicem, non impeditur executio sententiæ, nec causatur attentata. ibid. 11
 Recursus ad Regem pendente, si gesta à iudice forent attentata, Senatus ante actorum inspectionem super articulo violentiæ reuocaret. 181.2.21
 Illo pendente gesta insunt in articulo principali violentiæ, de quibus pariter iudicatur, ac de gestis ante ordinariâ intimationem. ibid. 22
 Si gesta fuissent nulla, etiam quolibet decreto regio lato, remaneret nulla. 182.2.28
 Gesta licet vitio attentatorum subiaceant, nec annullentur; tamen multari solet iudex ob eius reuerentiam. 183.1.35
 Recursus pendente, & actus originaliter transportatis ad Senatorem, si iudex actum gerat requirentem causæ cognitionem, nullus erit, non ex capite pendens recursus, sed defectu causæ cognitionis. ibid. 2.36 & 37
 Si iudex procedat ad actum requirentem causæ cognitionem, quo consulari litigans, si Senatus decreuerit super articulo violentiæ, illam non fecisse iudicem. ibid. 38
 Actus traductis differtur iurisdictionis exercitium, non iure operante, sed accidentia facti. 184.1.40
 Recursus pendente ad Regem non suspendi iurisdictionem, vera opinio. ibid. 2.44
 Recursus equiparatur appellationi ab interlocutoria respectu formæ, secus quoad alios effectus. 214.2.88
 Recursus exceptio ante ceteras proponi debet, & cognosci. 491.2.27
 in Recursione iudices Ecclesiastici arbitri eliguntur, qui de causis reculationum cognoscunt. 215.1.94
 Regalis specificatis cuidam in venditione alicuius terræ à Rege facta, & aliquibus exceptis, omnia regalia ultra excepta veniunt. 128.1.3
 Regia maiestas semper inhæret vestigijs decretorum Concilij Trid. maxime in cognitione violentiarum. 206.1.8
 Regimen ob bonum commune & publicam subditorum utilitatem creatum, & à Deo concessum est. 15.2.44
 Regiminis supremi temporalis obiectum, pax publica, & vasallorum tranquillitas. ibid.
 Regnum cui conceditur, necessariò conceduntur omnia, sine quibus gubernari nõ potest. 110.1.293
 Regna oriri & mutari, Regesque reici, aliòque creati & vocari ut ab aliorum tyrannide & oppressione populum tueantur, Deo maxime cura est. 15.2.46
 Regula quod in dubio censeatur appellatio permittenda. 229.2.204
 Regula negatiua & permittenda ubi concurrunt, quæ sit sequenda. 319.1.4
 Regulares non possunt facere processiones extra claustra sui conuentus. 365.1.72 & 74
 Relatione ad Principem pendente, an interim gesta per inferiorem dicantur nulla. 180.1.73, 8, 9, & 51
 Relatione pendente ad Regem non suspendi referentis iurisdictionem, patri iure inductum est, nisi Princeps expressè dicat. 185.1.50
 Relaxare obligatus, debet captum ponere extra suum territorium in loco, quo capi non possit. 259.2.54
 Ut difficilis sit eius persecutio. 260.1.55
 Relaxatio carceris an per appellationem suspendatur. 282.2.238
 Relaxatio rei ob innocentiam non suspenditur per appellationem. 284.1.253
 Relaxatio carceris appellatione pendente est attentatum. 285.2.263
 Relaxationem carceris suspendi per appellationem, imò vim fieri, defenditur. 283.1.243
 Relaxatus sub fideiussoribus de soluendo, vel recedendo ad carcerem, non appellat à carceratione. 282.1.235
 Religio quanto magis arcta, debet alijs cedere locum præstantiorem, intuitu humilitatis. 362.1.40
 Religiosi appellantes à correctione sui Prælati, non possunt recurrere ad Parlamentum in Gallia. 129.1.15
 An & quomodo appellare possint. ibid. 16 & 18
 Religiosi non mendicantes præcedunt mendicantes. 261.1.28 & seq.
 Religiosi in sua Ecclesia præferuntur Canonicis collegiatis circa officia defunctorum, non autem Cathedralis processionaliter congregatis. 364.2.69
 In tantum eximuntur à iurisdictione ordinarij, quantum sibi conceditur in priuilegijs, non aliter. 365.1.73
 Religiosorum correctio, & qualibet sententia Prælati, non recipit appellationem regulariter, & ubi admittitur, non suspendit. 129.1.13
 Vide Prælatus.
 Remedium ad præsidium innocentium inuentum, debet esse præsidium iniquitatis. 95.2.148
 Remedium salubre violentiæ. 193.2.35
 Remedio ad innocentiam præsidium inlicitum non est abutendum ad iniquitatis defensionem. 465.2.52
 Z z 2 . Remissio

Index Rerum,

Remissio tacite facta idem operatur quod expressa. 485.1.20. & seqq.
 Expressa non est necessaria, quando iudex à quo non derulit appellationem. *ibid.* 23. & seqq.
Renuntians suo beneficio, an possit iterum ei se opponere, & an ab electione de eo facta appellari possit. 439.2.216. & seqq.
 Renuntians electioni de se factæ non auditur appellans, quo minus alius eligatur ad illud beneficium. *ibid.* 219.
 Renuntians beneficio potest ad idem denuo presentari, eligi, & se opponere. 440.1.221.
 Renuntians beneficio ob crimen, non potest iterum eligi, nec presentari ad illud. *ibid.* 222.
 Renuntiantem semel possunt electores iterum eligere ad idem beneficium. 439.2.220.
 Renuntiantibus actiones suas, non est ad illas dandus regressus. *ibid.* 218.
 Renunciare, quid. 166.2.98.
Renunciatio tacita resultans ex facto contrario, maxime in iudicio, idem operatur quod expressa. 421.2.106.
Reponere & deferre, necessaria sunt ad tollendam violentiam, quæ in illis consistit. 111.1.301.
 Reponere tenetur iudex Ecclesiasticus virtute decreti Senatus, inserti in provisione regia, omnia attentata post appellationem, & intra terminum ad appellandum, & omnia compellere ad vnguem. 113.1.11.
 Si respondeat provisioni regie, reponendo se & deferendo, an satisfecisse dicatur. *ibid.* 2.
 Reponere verbaliter, cum actus reuocatione, sufficit, si attentatum sit verbale. *ibid.* 3.
 Reponere cum effectu, si iudex recuset, datur oppresso *sobre carita*, vt adimpleat provisionem cum effectu. 113.2.11.
 Casus de facto mirabilis refertur. 114.1.12.
 Si iudex reponat in parte, partim verò non, an provisioni regie satisfecisse dicatur. 114.1.13.
 Reponere an debeat indistinctè iudex Ecclesiasticus vigore regie provisionis omnia à se gesta post appellationem, etiam quæ aliàs sibi licebat facere eà pendente, & deferente. 115.1.22.
 Reponere tenetur etiam iudex vigore provisionis regie censuras, & absoluerè, quod non repugnat dispositioni Concilij Trid. 116.2.43.
Repositio cum effectu requiritur, quando attentatum consistit in facto, & cur. 113.1.4.
 Repositio actorum, seu alij actus iurisdictionales non possunt geri ab alio quàm à iudice non priuato, seu carente iurisdictione. 140.1.7.
 Repositio attentatorum facta à iudice Ecclesiastico est in executionem decreti Senatus regij, vim fieri declarantis, & ibi de intellectu l. 36. recopil. 183.1.11.
 Repositio virtute decreti Senatus facta, suos tollendæ appellationis effectus habet. 166.2.94.
 Repositiois reuocatio si proueniat à nouo articulo incidenti in discursum litis, secunda iussio denegatur in Senatu, quia noua appellatione & reuertu opus est. 115.1.21.
 Repositioem si incontinenti reuocet iudex ipse, secunda iussio sufficit. h. e. *sobre carita*. 114.2.17.
Repositum non dicitur attentatum, si repositio non fiat in pristinum statum vsque ad vnum numerum. 114.2.15.
 Repositum semel cum effectu vigore provisionis regie, si iudex iterum reuocet, an noua appellatio, & nouus recursus sit necessarius, an verò sufficiat secunda iussio. 114.2.16.

Reprobare possumus quod approbauimus diuersis respectibus. 328.1.84.
 Res & personæ Ecclesiasticæ in tuto esse non possunt, nisi eas regni & sacerdotalis potestas regat. 20.1.71.
 Res omnis per quascunque causas nascitur, per eandem dissoluitur. 140.1.7.
 Dubia efficitur per negationem. 219.1.130.
 A potentiori denominatur. 320.1.12.
 Res vna non potest censeri iure diuerso. *ibid.* 2.23.
 & 324.1.51.
 Nec contrarios operari effectus. 320.2.24.
 Res eadem diuersorum respectu potest diuerso iure censeri. 327.2.81.
 Re vna perempta ex alternatiuè debitis, remanet obligatio in alia præcisè. 166.1.93.
Rescriptum secundum vt priori præualeat, triplex prioritas requiritur. 384.2.93.
 Rescriptum interpretatur secundum ius. 484.1.13.
 Rescripto alterius præualente, alter iudex in eadem causa inhibere non potest, nec iurisdictione vti. 384.1.98.
 Rescriptorum duorum ab vtraque parte impetratorum quod præualeat. 384.2.92.
 Rescriptis à duobus iudicibus pro vtraque parte impetratis, qui valido vitur, potest inhibere, & vim nullam facit inhibendo, sed alius. *ibid.* 1.91.
Reservanda ne sit exceptio iuris dubij. 494.2.52.
 Reservandi ad effectum, iudicis statum arbitrio. *ibid.* 1.48.
 Reservare non potest iudex exceptionem declinatoriæ ad litis discursum. 490.1.11.
 Reservare quas exceptiones contra testes non possit iudex in finem litis. 492.2.35.
 Reservare vel cognoscere de exceptionibus contra testes in finem litis iudicis est arbitrium. *ibid.* 2.36.
 & ex quibus moueri debet iudex reservare, vel cognoscere. *ibid.* 37.
 Reservare, vel non, exceptiones contra testes grauatur pars, ex quo erit necesse appellare. *ibid.* 38.
 Reservare exceptionem nullitatis oppositam non potest iudex, sed determinare omnia. 493.1.40.
 Reservari quæ possint exceptiones, & quæ non remittunt. 490.1.12.
 Non possunt exceptiones declinatoriæ, & ex quibus peruertetur ordo iudicij. *ibid.* 13.
 Reservari potest in finem litis exceptio requirens altiore indagationem. 494.1.45.
 An possit exceptio iuris, quod de ea prius debet cognosci. *ibid.* 50.
 Non potest exceptio contra testem examinandum, si eius probatio offertur incontinenti, etiam si requiratur altiore indagationem. 495.1.54.
 Multo magis quando exceptio per ipsum ius probata est. *ibid.* 55.
 & an sufficiat verbo simpliciter offerri incontinenti. *ibid.* 56.
 Non possunt in finem litis exceptiones requirentes altiore indagationem. 496.1.63.
Reservata non intelligitur per statutum exceptio clara, quæ potest constare incontinenti. 494.1.49.
 Reservata exceptio in finem litis operatur vt postea probata legitima corrumpat omnia gesta antea. 495.2.59.
 An terminanda sit prius. *ibid.* 61.
 Reservata exceptio si obstat, expensæ rescindendæ sunt. 496.2.68.
 Reservatas exceptiones decidi non petente parte, senten-

& Verborum.

sententia est valida. *ibid.* 69.
 Illas omittere potest pars, & terminare principale. 497.2.73.
 Reservati iuris causa in aliud iudicium, coram eodem tractari potest. 495.2.60.
Reservatio exceptionis rei iudicatæ ad diffinitiuam est nulla. 490.1.8,9.
 Articuli præuertiendi ordinem iuris, præbet causam appellandi. *ibid.* 14.
 Exceptionis in finem litis in tribunalibus regijs non admittit supplicationem. 495.1.58.
 Reservatio operatur vt probata demum exceptione gesta omnia retrò sint nulla. 496.2.66,67.
 Reservationis articuli decretum an recipiat appellationem. 469.1.1,2.
 Reservationi iudicis de facto statum, quando exceptio est intricata. 496.1.65.
 Reservatis exceptionibus non decisis si iudex ad diffinitiuam procedat parte opponente, sententia est nulla ipso iure. 497.2.74.
 non *Residens*, ex iusta tamen causa, aut impedimento, seu licentia condemnatus ad priuationem, & c. an queat interponere appellationem suspensionem. 461.1.25.
 contra non Residentem vbi agitur ad priuationem fructuum, & alias pœnas arbitrarías, an & quando trina citatio sit necessaria. 460.2.21.
 non Residente monito à quo incipiat currere tempus, quo debet expectari, antequam deueniat ad priuationem. 461.1.23.
Residentia est de iure diuino in animatum curam, seu gubernationem habentibus. 459.2.12.
 Residentiæ beneficij præceptum est sententia interlocutoria, habens vim diffinitiuam. 458.1.1.
 Residentiæ præceptum si expeditur absque causæ cognitione, est actus extrajudicialis. *ibid.* 2.
 Non requirit citationem iudicalem. *ibid.* 3.
 Non suspenditur per appellationem. *ibid.* 4.
 Residentiæ poena per diffinitiuam imposita in contumaces absentes non recipit appellationem. 459.1.8.
 Residentiæ neglectæ poenam, appellatione & inhibitione non obstantibus, exequendam contra absentes, siue contumaces, siue non contumaces, decreuit Senatus supremus. *ibid.* 10.
 non Residentiæ poena imposita parochis, non extenditur ad non residentes beneficia simplicia. *ibid.*
 Non recipit appellationem quoad suspensionem, secus quoad deuolutionem. *ibid.* 2.13.
 Residentiæ monitoria, & præceptum extrajudicialiter expeditur, poenarum verò impositio per diffinitiuam, iuris ordine seruato. 460.1.15. & seqq.
 non Residentiæ citatio vbi agitur ad priuationem an sufficiat extrajudicialis. *ibid.* 2.20.
 Residentiæ materia, & quæ beneficia illam exigant, & c. 461.2.26.
 Residentiæ mandatum in visitatione editum non recipit appellationem. 466.1.57.
Resignatarius non tenetur purgare attentata facta à prædecessore resignante, & cur. 144.1.49.
Retractus an locum habeant vbi simul venduntur res immobiles & mobiles. 423.1.54.
 Retractu permisso inter coniuges permittitur etiam in locis extraneis. 389.2.28.
Renouare & reponere attentata appellatione pendente pertinet ad iudicem ad quem, non ad alium. 140.2.9.
Renouatio attentionum facta virtute decreti conditionalis, vel simplicis Senatus regij, nullam *Salgado de proci. Reg. Tom. 1.*

requirit causæ cognitionem. 165.1.82.
 Eorum quæ geruntur post ordinatæ intimationem, pendet à futuro euentu, & sic regulariter à iustificatione appellationis. 181.2.23. & seqq.
 Præcepti, de non adificando, dicitur interlocutoria, habens vim diffinitiuam, à qua licet appellare. 227.2.188.
 Interlocutoria, seu grauaminis, an sit interlocutoria. 229.1.201. & 205.
 Relaxationis carceris facta per superiorem fuisse illusoria, si relaxatus reus fuisset appellatio pendente, & aufugisset. 283.2.246.
 Attentatorum non recipit appellationem suspensionem. 393.2.2.
Reus condemnatus non relaxatur sub fideiussoribus, sed liberatur solutione. 244.2.181.
 Vide *Condemnatus*.
 Aufugiens è carcere non est relaxandus sub fideiussoribus, etiam si aliàs relaxaretur. 276.2.194.
 Vide *Aufugiens*.
 Non relaxatur eadem causâ, qua in prima instantia; vel relaxatur sub fideiussoribus pariter in secunda, & vltioribus. 280.2.26.
 Reus voluntarius quis. 341.1.18.
 Reum non torquendum iudex hodie raro pronuntiat. 216.1.107.
 Reum sine fideiussoribus relaxatum tempore ferendæ sententiæ potest iudex in carcerationem reuocare. 276.1.188.
 Rex Hispaniæ est supremus Princeps non recognoscens superiorem, nec Imperio subest. 11.2.26.
 Rex imago Reipubl. & quasi Deus in terra. 15.1.43.
 Oppressos iuuare tenetur ex officio & charitate. 26.2.88.
 Potest adiri datâ iudicis Ecclesiastici superioris remissione. 311.1.104.
 Est ordinarius in suo regno, cum omnes iurisdictiones ab eo effluerint. 32.2.114.
 Licet deficiat quoad rhombum, remanet persona Regis quoad organum, quæ est publica, principaliter fundans actus, quæ potius attenditur quàm virtus organica. 85.1.42.
 Semper viuat quoad maiestatem supremam, & protectionem subditorum, quæ nullo facto auelli potest. *ibid.* 43.
 In executione protectionis naturalis, & iudicis defensionis non procedit ex potentia iurisdictionis contentiualis, sed potestatis politicae, & economicæ. 108.2.276.
 Potest à suo regno expellere clericos vim notoriam inferentes suis vasallis, & turbatores pacis publicæ & iurisdictionis, usque præcipere, ne ad regna sua accedant. *ibid.* 277.
 Non potest vti modo magis suauis ac politico, minisque damnofo libertati Ecclesiasticæ, si iudex sit rebellis, & cur. 109.2.287.
 Regis Hispaniæ assertioni standum, cum probet etiam in facto proprio. 11.2.26.
 Regis proprium officium oppressos liberare. 15.1.43.
 Regis implorare auxilium contra detinentes decimas, licitum. 311.1.106.
 Regis maioria aut Pontificis alienari nullatenus potest. 35.1.38.
 Regi commendata omni iure maxime clericorum protectio. 86.2.57.
 in Rege duæ significationes & personæ concurrunt, intellectuales persequens anigmaticè, & corporalis. 85.1.41.
 Zz 3 Reges

Index Rerum,

Reges in temporalibus Vicarij Christi electi, vt in pace vassallos à violentiis defendant. 14.2.41
 Regimen à Deo non simpliciter acceperunt, sed cum qualitate vi oppressorum protectionis naturaliter illis annexa, & indissolubili. 15.1.43
 Ad hoc sunt in terris, vt tuncantur Ecclesiam vniuersalem, & omnes Ecclesias, libertatemque Ecclesiasticam. 20.2.72
 Reges Hispaniæ, & ceteri Catholicæ reipubl. supremi Principes decretorum Concilij Trid. protectores sunt. ibid.73
 Reges Catholici tanquam Christianæ religionis protectores per se & suos legatos possunt Concilio assistere, propter quietem reipubl. ibid.74
 Reges & Imperatores tenentur auxilium præstare Ecclesiæ. 31.2.107
 Reges defensores Ecclesiæ & religionis dicti. 32.2.113
 Reges in ordine ad spiritualia subsunt summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia. 67.1.295
 Regibus Hispaniæ propulsandi violentias, & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, iure & consuetudine attributa facultas & potestas. 10.1.16
 Referuntur quæ impugnant supremi Regis potestatem istiusmodi violentiam tollendi. 11.2. à num. 28. vsque ad 39. inclus.
 Rodriguez in declaratione Concilij Trid. refellitur. 57.2.224
 Rogatus Principis & superioris inducit mandatum, & præcisam necessitatem. 96.1.154
 Inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in aliis. 98.1.169
 Rogatus in prouisione ordinaria suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur naturam negotij. ibid.171
 Rogatus absolutiois inducit præceptum post actorum inspectionem, dato decreto violentiæ. ibid.172
 Rogitum adimplere an teneatur iudex Ecclesiasticus. 96.1.154
 Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione articuli, sed vbi præsumit, tolli cum causa cognitione, & iurisdictionaliter. 58.2.262
 Rotæ Auditores quid censuerint de recursu ad iustitiam Aragonum. 58.1.258
 ad Rotæ decisionem responsio vera. ibid.2.259
 Rotæ decisio oppugnans recursum regium adducitur, cui satisfi, vt loquatur quando in tollenda violentia proceditur cum iurisdictione. 59.1.266
 Rotæ decisionibus relatis, quod reprobaerint recursum ad Regem, standum non est, cui in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui fauet consuetudo, & Doctorum cetera. 60.1.271
 Rotæ in eligenda opinione magna autoritas, imò commune facit. ibid.2.272
 Rotæ decisio adducitur, quæ reprobatur recursum ad Regem procedentem iudicialiter. ibid.277
 Refertur, quæ recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur. 62.2.283
 Alia quæ de recursu ad Regem loquitur. ibid. Alia de recursu ad Regem dispensans. 63.2.285
 Alia loquens de recursu ad seculares. 64.2.286. & seqq.
 Respondetur ad præfatas Rotæ decisiones, vt tunc prohibeant recursum, quando suppo-

nunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter. ibid.
 Refertur alia qua dicitur, licitum esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod Hispanè *reuenion de Bullas* vocant. 65.2.289
 Rotæ decisiones, quibus recursus ad Regem dicitur legitimus. 82.1.13
 Rotæ tantum esse deferendum, quantum ratio ipsa vrget. 60.2.274
 Rotæ decisio non facit ius, nec ad causatum determinationem est necessaria. 60.2.275
 Rotam rotare, & diuersimodè aliquando iudicare qui dixerint. ibid.273
 Rotæ Domini non habent excommunicantes recurrentes ad Regem pro tollenda violentia, sed vbi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt. 58.2.260
 Rusticum quo tempore capi non possit. 264.1.96

S

S Alcedo in declaratione Concilij Trid. refellitur. 53.2.224
 Saluus conductus in epistola Principis vim legis habet. 259.2.50. & seq.
 Infringitur per nouum delictum, & etiam respectu antiqui. 260.1.56. & 58
 Ex quo tempore, & vbi valeat. 267.1.124
 Scaccia reprobat. 353.2.116
 Scholasticus, vt reus, an possit conuenire coram iudice ordinario, si degat vltra duos dietas. 133.1.42
 Vide *Causa Scholasticorum*.
 Scholastico Salmantino in remotis degenti conuento coram ordinario dantur conseruatoriæ literæ per suam Magistrum scholarum vt remittatur. ibid.2.46. & seq.
 Scientia officialium in præscriptione iurisdictionis præiudicat. 36.2.140
 Scientia absque sententiæ intimatione sufficit vt currat tempus. 243.2.61
 Scripturæ debent imitari apes, ex autoritate Senecæ. 11.1.22
 Senatores in tollenda violentia non se intermittunt in causa, & negotio principali, nec circa iustitiam, aut iniustitiam appellationis, sed de illa apparente notoriè actorum inspectione. 99.1.181
 Longè minorem cognitionem extrajudicialem habent, quam iudex à quo carente iurisdictione, quia iste desert, Senatores præcipiant deferendum ab alio, in tollenda violentia sunt ministri Ecclesiæ, dirigendo iudices indiscretos per legitimos iuris tramites. 100.1.189
 Non pronuntiant principaliter de iustitia appellationis, sed causatiuè. 101.1.202
 Possunt damnare in expensas iniuste impetrantes beneficia. 106.2.257
 Inter cognoscendum de violentiæ articulo, præ oculis habere debent ius canonicum, Concilia & decreta Ecclesiastica. 120.2.1
 Inter decernendum violentiæ articulum deficiente iure canonico, an potius attendere debeat ius civile, quam regium. 122.1.14. contrarium verius. ibid.15
 In executione violentiæ decreti & pœnarum, summa procedat præmeditatione, moderatione, ac modesta consideratione, vt excedendo iustæ defensionis limites, incendant in censuras Bullæ. 311.2.306
 Senatus

& Verborum.

Senatus regius in cognitione violentiæ nec directè, nec indirectè iurisdictionem habet, nec principaliter, nec accessoriè. 49.2.198
 Non cognoscit tanquam iudex appellationis, nec habet iurisdictionem de meritis appellationis, & eius iustitia. ibid.199
 Pronuntiat per modum causæ, scilicet iudicem Ecclesiasticum fecisse, vel non fecisse vim in non deferendo appellationi; non verò iuste, vel iniuste processisse. 50.1.200
 Aditus per viam violentiæ, vt appellationi deferatur, & innouata reponatur; solum quoad sui instructionem cognoscit de qualitate appellationis, quod est facti. 51.2.214
 Non desert appellationi negatè à iudice Ecclesiastico, sed cum prouocat & incitat, vt deferat, quod est minus facti. 52.1.216
 In tollenda vi eo vsque suam interponat auctoritatem dumtaxat, quantum ad id sufficiat, aliàs si ad non necesse se extendat, non faciet sine scrupulo censuram. 82.2.9
 Cognoscens de violentia nullum libellum, (demta querimonia), exceptionem, contestationem, receptionem testium, scripturatum, nec aliorum actorum præsentationem admittit, & cur. 91.2.106
 Non potest ante actorum inspectionem astringere Ecclesiam, vt excommunicatum absoluat, & cur. 97.1.158
 Non potest cogere iudicem Ecclesiasticum vt deferat, antequam constet de violentia. ibid.159
 Non se intronit in cognitione iustitiæ, aut iniustitiæ causæ principalis, quæ illibata semper remanet superiori. 100.1.192
 Inter cognoscendum, an sit deferendum, attendere debet non solum ius canonicum, sed etiam constitutiones synodales, & stylum illius iudicij Ecclesiastici, à quo appellatio est emissa. 121.2.15
 Inter decernendum articulum violentiæ, quam opinionem scire debeat. 122.2.22
 Debet adherere communi Doctorum, quam neglexit iudex Ecclesiasticus. 123.1.25
 Præcisè tenetur adherere ei opinioni, quam de iure potuit iudex Ecclesiasticus eligere. 123.2.25
 Est adendus, vbi degit iudex inhibens, à cuius grauamine & inhibitione appellatur. 126.1.12
 A Salmantino Magistro ob incompetentiam, vel ab alio iudice Ecclesiastico excommunicatus, cognoscere potest de causa violentiæ ad petitionem fiscalis regij eiusdè tribunalis. 135.1.55
 Secus si iudex excommunicans sit sub alterius tribunalis districtu. ibid.
 Non se intronit in exequenda pœna apposta iudici pro attentatis à se factis. 149.2.105
 Post actorum inspectionem decretum conditionale decernens, censetur præiudicasse, & cognouisse omnes difficultates, quæ oriri possent. 166.2.95
 Qualiter se habere debet quando lis trahitur per viam violentiæ appellationis non delatæ à repositione, seu reuocatione grauaminis. 231.1.222
 In appellationibus ad se deuolutis interiectis ad inclinationem sententiæ tantum declarat, *por no debuio*, & in cognitione per viam violentiæ, vim non ferit. 245.1.79
 Senatus is adendus, sub cuius districtu stat iudex à quo appellatur, quia iniuste dedit se pro inhibito.

bitò. 380.1.58
 Quis adendus quando est appellatum à facto simul duorum iudicum inhibentis & inhibiti obtemperantis, existentibus tamen in diuersis districtibus. ibid.2.59
 Quilibet pro tollenda violentia adiri potest, vbi appellatur à facto duorum iudicum inhibentis & inhibiti existentium sub diuersis districtibus. ibid.62. & 395.1.97
 Et quid quando appelletur tantum ab vno. ibid.
 Aditus per viam violentiæ ob appellationem à prouisione Capellanæ, quandoque vim fieri, quandoque verò non, decernit, attentà natura prouisionis extrajudicialis, aut iudicialis. 431.2.163
 Senatus duos de eadem violentia cognoscere, foret absurdum & inconueniens. 380.2.61
 Sententia iudicis, & verbalis iussio non tollit, nec tradit possessionem, sed actualis executor requiritur. 113.2.6
 Sententia quæ non potest secundum eius tenorem exequi, propter maximam difficultatem, aut interdum impossibilitatem; exequi debet eo modo, quo potest, ne iudicium reddatur illusorium. 148.2.97
 Continens rem, vel animal, vel quid simile, si propter interitum non possit exequi in ipsa re, vel animali, exequitur in alia re coequali, aut æquiualeuti. 149.1.101
 Sententia, sicut & contractus non comprehendit non nominatos in ea. 150.2.119
 Sententia interlocutoria licet quoad partes transeat in rem iudicatam, non tamen quoad iudicem. 158.1.6
 Sententia lata contra rem iudicatam est nulla ipso iure. 189.2.3
 Absolutoria ob ineptum libellum non impedit, aliam bene conceptam nouiter proponere. 190.1.5
 Lata actis non integris, sed diminutè transportatis, est nulla ipso iure, nec executionem meretur. ibid.2.13
 & hæc nullitas non excusatur præsumptione boni iuris. 191.1.14
 Sententia actis diminutis dicitur perturbato ordine. ibid.2.18
 Sententia qua iudex pronuntiat clericum remittendum, vel remittit ad iudicem suum Ecclesiasticum, interlocutoria habens vim definitiue dicitur, & ab ea appellatione emissa non delata vis fieri declaratur. 211.2.61
 Lata super exceptionibus peremptoriis, dicitur interlocutoria habens vim definitiue, & ab ea licitè appellatur. 212.1.62
 Declara, si incidenter proponuntur dictæ exceptiones, aliàs si principaliter, dicitur definitiua. ibid.
 Sententia qua iudex declarat, tutorem interim non administrare, est interlocutoria, & non appellabilis. ibid.2.65
 Diffinitiuæ, & processus factus à iudice post exceptionem legitimam oppositam tanquam attentata reuocatur. 213.2.79
 Sententia, qua iudex se recusat, vel non, suspensum, vel non, declarat, dicitur interlocutoria. 214.2.87
 Qua terminus assignatur, seu dilatio, est interlocutoria. 218.1.118
 Super admittenda vel reicienda probatione est interlocutoria. 219.2.137